

зобов'язань входить до вартості товару (робіт, послуг) та сплачується споживачем, при купівлі, але саму суму податкових зобов'язань державі сплачує продавець. Економічна сутність ПДВ полягає в тому, це податок споживання, оскільки за ланцюговим ефектом, врешті-решт, податкові зобов'язання перекладаються на кінцевого споживача товарів, робіт чи послуг [1].

Суть ПДВ розглядають не лише як теоретичне значення, а й правильне практичне його застосування. Суть даного податку сформований на основі викривленого трактування і це призвело до неправильного сприйняття податку платниками. Пошук шляхів вдосконалення системи адміністрування ПДВ вимагає продовження наукових досліджень податку з метою донесення до практиків вірного трактування податку та розуміння механізму його функціонування і адміністрування [2].

Під системою адміністрування ПДВ слід розглядати взаємовідносини між державою, суб'єктами господарювання та органами фіскальної служби, як сукупність взаємопов'язаних управлінських процедур, операцій та функцій прикладного характеру, які здійснюються органами виконавчої влади в безперервному циклічному процесі реалізації податкової політики держави з

метою забезпечення мобілізації податків і податкових платежів до централізованих фондів грошових коштів держави та органів місцевого самоврядування [3]. Система адміністрування ПДВ зазнала суттєвих змін. Ці зміни були зумовлені в основному спробою наближення практики адміністрування до кращих світових стандартів.

Зі змінами до ПКУ від 1.01.2016 р. набули чинності нова система адміністрування ПДВ. Наприклад аграрії будуть змушені платити ПДВ, чого не робили раніше, але будуть мати певні поступки - частину ПДВ упродовж наступного року агробізнес залишатиме собі. А позитивною зміною Нового податкового кодексу експерти бачать бажання зменшити тиск на платника податків, обмеживши контакт із інспекторами і перейти на електронні послуги. Так на сьогодні електронні послуги запроваджені майже кругом [4].

Отже, адміністрування ПДВ в Україні є недосконалим. Тому на нашу думку першочерговими завданнями, вирішення цієї проблеми мають бути визначення справедливої вартості ціни товарів, робіт і послуг, що є базою оподаткування ПДВ; процедури відстеження і визнання угод, які укладаються виключно з метою формування фіктивного податкового кредиту, недійсними.

Література

1. Матухно М. О. Система адміністрування ПДВ в Україні : стан та перспективи : дис. ... канд. екон. наук : 08.00.08 / Матухно Марина Олександрівна ; Нац. ун-т держ. податк. служби України. - Ірпінь, 2015. - 244 с.
2. Цибульова А. О. Адміністрування податку на додану вартість / А. О. Цибульова // Наукові записки. - 2013. - Вип. 14. - С. 3-7.
3. Матухно М. О. Система адміністрування ПДВ в Україні: стан та перспективи / М. О. Матухно // Науковий вісник Чернігівського державного інституту економіки і управління. Серія 1 : Економіка. - 2014. - Вип. 3. - С. 142-146.
4. Новини і публікації : [Електронний ресурс]. - Режим доступу : <http://www.interstandart.com.ua>.

УДК 351.713:336.01

ДИСКУСІЙНИЙ АСПЕКТ ВИЗНАЧЕННЯ АДМІНІСТРУВАННЯ ПОДАТКІВ У ФІНАНСОВІЙ ТЕОРІЇ

Літвінов О. – ст. 4 курсу, гр. Фвн-41

Науковий керівник – к.е.н, викладач Волощук Р.Є.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Прийняття Податкового кодексу України стало результатом багаторічної роботи, яка спрямована на постійне вдосконалення податкового законодавства. Саме цим кодифікованим законодавчим актом запроваджено низку категорій та інститутів, які суттєво впливають на правовий режим відносин у сфері оподаткування. Саме однією з таких категорій є адміністрування податків, зборів (обов'язкових платежів), або ж податкове адміністрування.

У податково-правовій науці проблеми податкового адміністрування є предметом підвищеної уваги. Як результат – поява спеціальних наукових досліджень, спрямованих на з'ясування його правової природи, виявлення співвідношення з іншими правовими категоріями, зокрема «податкова політика», «податкове регулювання», «податковий обов'язок», «податковий контроль» тощо. Серед відомих вітчизняних та зарубіжних науковців можна виділити найбільш вдалі трактування дефініції «адміністрування податків» таких авторів, як:

В. П. Хомутенко, І. С. Луценко, А. В. Хомутенко, В. М. Мельника, Ю. Б. Іванова, Л. М. Карпова, В. Л. Андрущенко, А. А. Журавлева та інші.

Вітчизняні науковці І. С. Луценко та В. П. Хомутенко ототожнюють термін адміністрування податків, як: «управлінську діяльність керівників та органів управління, яка здійснюється здебільшого через накази та розпорядження» [1, с. 13]. Якщо розглядати твердження авторів, то можна зауважити, що науковці не повною мірою розкривають суть даного поняття, адже адмініструванню податків властива не лише управлінська діяльність органів управління, а й ступінь розвитку держави.

Дещо інакше трактує адміністрування податків В. М. Мельник: «...це управлінська діяльність органів державної виконавчої влади, яка пов'язана з організацією процесу оподаткування, засновується на державних законодавчих і нормативних актах та використовує соціально зумовлені і сприйняті правила» [2, с. 127].

Теоретики та науковці Ю. Б. Іванов та Л. М. Карпов у своїх працях розглядають адміністрування податків, як: «комплекс дій адміністративного характеру, що здійснюються контролюючими органами для забезпечення справляння податків та зборів» [3, с. 11]. Науковці у своїх напрацюваннях не повною мірою розкривають суть даної дефініції, це в свою чергу пов'язано з тим, що до справляння податків відносяться не тільки контролюючі органи, а й органи з розробки податкової політики.

Видатний вітчизняний науковець В. Л. Андрущенко розглядає категорію податкового адміністрування взагалі з позицій соціального управління, а саме як: «управління людьми і подіями у сфері оподаткування через ієрархічно структуровані рішення представницьких органів та дії відповідних виконавчо-владних установ» [4, с. 28]. Автор вдало підкреслює, що безумовно основними учасниками процесу адміністрування податків та зборів є люди, які безпосередньо беруть участь в економічних відносинах з державою з приводу формування централізованих фондів грошових коштів держави за допомогою оподаткування.

Враховуючи, що головною метою адміністрування податків є забезпечення наповнення державного бюджету, то російський учений А. А. Журавлев пропонує вживати для позначення відповідної діяльності державних органів поняття «бюджетно-податкове адміністрування», яке, на його думку, є більш «системним». При цьому автор відзначає, що бюджетно-податкове адміністрування відображає взаємодію категорії податків і категорії бюджету (бюджетної системи); воно поширює сферу адміністрування на всю дохідну частину бюджету, і не лише державного, а й місцевих бюджетів [5, с. 76].

Отже, проведене дослідження дозволяє сказати, що у фінансовій теорії не вироблено єдиного підходу щодо трактування поняття «адміністрування податків». Проте, на наш погляд, під адмініструванням податків варто розуміти сукупність функцій та дій уповноважених контролюючих органів стосовно справляння податків і зборів, а також дотримання контролю за податковим законодавством. При цьому функціональні можливості даного процесу залежать насамперед від змісту та обсягів реалізації елементів адміністрування.

Література

1. Адміністрування податків, зборів, платежів : навч. посіб. / В. П. Хомутенко, І. С. Луценко, А. В. Хомутенко. – Одеса : «Атлант», 2015. – 314 с.
2. Мельник В. М. Оподаткування : наукове обґрунтування та організація процесу : монографія / В. М. Мельник. – К. : Комп'ютерпрес, 2006. – 277 с.
3. Адміністрування податків : навч. посіб. / Ю. Б. Іванов, Л. М. Карпов, К. В. Петросянц ; за заг. ред. Ю. Б. Іванова. – Харків : ХНЕУ, 2005. – 276 с.
4. Андрущенко В. Л. Фіскальне адміністрування як наука і мистецтво / В. Л. Андрущенко // Фінанси України. – 2003. – № 6. – С. 28.
5. Журавлев А. А. Эффективность бюджетно-налогового администрирования / А. А. Журавлев // Экономист. – 2008. – № 6. – С. 75-83.

УДК 336.22.02(477)

ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ ЗАСАДИ ПОДАТКОВОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

Назарук І. – ст.4 курсу, гр. Фвн-41

Науковий керівник – к.е.н, викладач Волошук Р.С.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Податкова система України за період становлення незалежності зазнавала багатьох змін у порядку та принципах оподаткування. На кожному етапі розвитку держави визначальними є різні принципи оподаткування. Але незаперечним є факт неможливості існування суспільства без податкової політики.

Так, на думку В. Федосова, В. Опаріна та С. Львовичкіна: «Податкова політика – це діяльність держави у сфері встановлення і стягнення податків, зокрема, з формування державних доходів за рахунок постійних податків та тимчасових позик джерел встановлення видів податків, платників, об'єктів, ставок, пільг, термінів і механізму зарахування». За економічним змістом це визначення досить вдале, але в ньому не проявляються соціальні ознаки податкової політики, а також зовсім незрозуміло, чому до податкової політики відноситься діяльність держави щодо формування державних доходів за рахунок тимчасових джерел, тобто позик [2, с.96].

Податкова політика визначає головні принципи діяльності контролюючих органів відповідальних за забезпечення надходжень коштів до бюджету, регулює відносини держави та платників. Головним важелем впливу податкової політики є податкова система, що є сукупністю принципів оподаткування, контролю за сплатою податкових надходжень, є регулятором економічних відносин в країні.

На сьогодні проведені значні зміни у податковій політиці, головними з них є:

1. Відмінена щомісячна авансова сплата податку на прибуток і запроваджено щоквартальне декларування податку на прибуток;

2. Щодо податку на доходи фізичних осіб – введена єдина ставка 18% замість колишніх 15 і 20;

3. У сплаті акцизного податку передбачені зміни з приводу запровадження системи електронного адміністрування реалізації пального та введення акцизної накладної, як обов'язкового електронного